

ampak v naši kronovini celo deželni šolski svet, kakor tudi nekaj okrajnih in krajnih šolskih svetov.

(Konec prih.)

Cerkvene zadeve.

Prelat Fran Kosar.

(Dalje.)

Ko je bil Kosar bogoslovec zadnjega leta, umrje lavantinski škof Fr. Ks. Kutnar. Takrat molili smo, je rekal Kosar, naj nam ljubi Bog dá zopet dobrega višjega pastirja, a jaz sem naravnost prosil Vsegamogočnega, naj nam pošlje Slomškega za škofa. Slomšek bil je namreč zlata juterna zarja na slovenskem nebu, ki je naše ljudstvo budila, da je treba vstati iz dolgega spanja, katera je pa zanimala tudi že slovensko razumništvo, ki jo je strmé občudovalo. Ko se je torej raznesla vest, da je cvet slovenske korenine in ljubljeneec svojega ljudstva, Anton Martin Slomšek, škof lavantinski, razlegalo se je glasno veselje tako daleč, kakor sega slovenska beseda. Zlasti bila je pa radost doma v duhovnem semenišču v Celovcu pri mladih sinovih novega škofa in navdušenje Kosarjevo je tako vskipel, da ga ne more drugače ovladati, moral ga je vkleniti v vezano besedo.

Lavantinski bogoslovci so namreč svojemu novoposvečenemu škofu v znamenje iskrene radosti in pokornega počestčenja priredili veselico, kjer so ga pozdravljali ter poslavljali v latinskem, slovenskem in nemškem jeziku. Slovenska grlica bil je Kosar: čujte njegovo pesem:

Kjer skozi pisane ravnine
Lava krotko žubori,
Od visoke kjer planine
Pesem mila se glasi:
Kjer Šent-Andrej, mesto belo,
V solnčni zarji lesketa,
Od stolne cerkve pa veselo
Zvezda žarna se igra.
Kak se giblje vse in maja,
Vsaka pot kak živa je,
Nenavadno trum se shaja,
Veselica kakšna je?
O kak srečne ste ve ptice,
Vaša pot kak hitra je!
Z vam' vzleteti — veselice
Priča biti — sladko je!
Strel za strelom močno poka,
Dalč oglas njegov grmi;
Zvon pod kladvom težkim stoka,
Bliz' in dalč nebó buči.
Tesna vernih vsa je steza,
Kjer duhovnih krasni zbor
Novožegnanega kneza
Spremlja tje v božji dvor.
V radosti se srce taja,
V radosti okó topi;
Ljubezen ži'po vsako maja,
Na licu vsakem' plameni.
Na stolici že visoki
V svetišču knez sedi,
Verno vsak Njegovi roki
Vdanost svojo izroči.
Mislit' to — v tesnem krili
Srcu več ostati ni —
Knez vzvišen, vselej mili,
V duhu k Tebi hrepeni!
Mi vdanosti tud' svoje
In ljubezni plam goreč
Položimo v roke Tvoje,
Boljšega kaj mor'no več?

Sprejmi to, in pa obljubo,
Vselej Te b' pokornim bit',
Tud' z življenja svoj'ga zgubo
Voljo Tvojo dopolnit'.

Naj nam pa'ca Tvoja sveta
Pot odloči, kamor je;
Naj jo trnje tud' prepleta,
Naj čez brezdnó tudi gre.

Vse nam eno — dan tekoči
Nas pred Bogom toži naj,
Če nas kaj pokors'ne loči,
Ki obljubimo jo zdaj.

Saj ljubezen, če je prava,
Vsemogočno kaže se;
Nam tud' taka v žilah plava,
Taka greje nam srce.

Tako Kosar položil k nogam svojega škofa venec udanosti in ljubezni, a s tem še ne olajša povsem prepolnega svojega srca; nasnovano besedo namreč — kdo jo more zadržati? Še jeden venec ima Kosar pripravljen, da oplete tudi glavo visokega domoljuba in najboljšega sina matere Slave.

Pa tud' ti Sloven'ja cela,
Kakor dalč tvoj jezik gre;
Ti tud' danes bod' vesela,
Teb' pred vsem spodobí se!

Veseli se mati prava,
Kdar časti se njeni sin;
Tud' raduj se mati Slava,
Tvoj najboljši ta je sin!

Bolj, ko vsi, je tebe ljubil;
Bolj, ko vsi, te ljubi še;
Bolj, ko vsi, za te se trudil;
Al' dokazov treba je?

Kdo z otroki tvoj'ni hodi,
Pot čednosti jih učit?
„Angel“ jih „molitve“ vodi,
Spisal On ga njim je v prid.

Kdo devišta hčeram tvojim
Venč prelepi, kdo ohran'?
On z „devištvom“ stopil svojim
Zapeljivcu je v bran.

Kdo mladenčce tvoje zvésto
Pot nedolžnosti pelja?
On za čisto jim nevesto
„Pot življenja srečno“ dá.

„Evangelja svet'ga hrana“
Ukaželjnim kruh drobi;
Kak bo šola prav peljana,
„Bláze v šoli“ te učí.

Da na uma tvoj'ga vejah,
Kar zorilo, ohrani se,
Po širokih tvojih mejah
Tud' „drobtinice“ zbirat gre.

Tvoja hči še ni rodila
Tol'ko pridnega sinú;
Kak' boš vredno ga častila?
Kaj v zahvalo dala mu?

V gorah kresi naj gorijo,
V rekah venci naj tekó!
Kakor dalč Slovenci ž'vijo,
Slavo Njemu naj pojó.

Slava, slava trikrat slava
Svetlem' Bratu našemu!
Pa tud' slava, slava, slava
Ferdinandu milemu!

Blagor našemu narodi,
Ki ga vlada tak vladar;
Ki zasluge same sodi,
K' mu le blagor naš je mar!

Mili darovi za družbo vednega čestčenja.
Sv. Peter pri Mariboru 20 fl., Selnica 10 fl., Maribor
5 fl., Sv. Križ pri Ljutomeru 15 fl. 40 kr., Reihenburg
24 fl. 30 kr.